

Bruselj, 23.11.2017
COM(2017) 687 final

POROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU IN SVETU

Ocena napredka držav članic pri izpolnjevanju nacionalnih ciljev glede energijske učinkovitosti do leta 2020 in izvajanju direktive o energijski učinkovitosti v skladu s členom 24(3) Direktive 2012/27/EU za leto 2017

1. UVOD

Novembra 2016 je Evropska komisija v okviru svežnja o čisti energiji predlagala revizijo direktive o energijski učinkovitosti (v nadaljnjem besedilu: direktiva EED)¹. Cilj pregleda je prilagoditev direktive EED ciljem do leta 2030, in sicer z določitvijo zavezujočega cilja glede povečanja energijske učinkovitosti za 30 %², kar je dejansko skladno s sedanjimi ambicijami. Komisija je za lažje izvajanje na nacionalni ravni predlagala tudi poenostavitev delov besedila.

Ohranjanje ravni povečanja energijske učinkovitosti ne bo pomenilo le višjega BDP in več delovnih mest (energijska učinkovitost je namreč gonilo rasti za trajnostno gospodarstvo in gradbeni sektor), temveč bo EU in njenim prebivalcem prineslo še veliko drugih koristi, zlasti zanesljivo oskrbo z energijo in zmanjšanje onesnaževanja. Zavezujoči cilj glede povečanja energijske učinkovitosti za 30 % znatno prispeva tudi k stroškovno učinkovitemu doseganju cilja EU glede zmanjšanja emisij toplogrednih plinov do leta 2030, saj se finančni rezultati energijske učinkovitosti pokažejo srednje- in dolgoročno: prinašajo nižje stroške energije in izboljšujejo življenjske razmere v stavbah, podjetja pa so lahko konkurenčnejša zaradi denarnih prihrankov in več inovacij.

Medtem ko so zakonodajalca razpravljata o predlogu za pregled direktive EED, Komisija še naprej spremlja izvajanje veljavne direktive. To poročilo za leto 2017 zagotavlja vpogled v najnovejši napredek, dosežen do leta 2015, pri izpolnjevanju 20-odstotnega cilja³. Za oceno napredka pri doseganju cilja za leto 2020 se kot primarni vir podatkov uporabljajo uradni evropski statistični podatki o energiji, ki jih države članice pošljejo Eurostatu. To poročilo temelji na poročilu o napredku na področju energijske učinkovitosti za leto 2016⁴ ter na letnih poročilih in nacionalnih akcijskih načrtih za energetske učinkovitost iz leta 2017, ki so jih predložile države članice. Da bi bolje razumeli dejavnike, ki vplivajo na najnovejše trende, je bila uporabljena razčlenitvena analiza, ki sta jo pripravila Skupno raziskovalno središče (JRC)⁵ in projekt Odyssee-Mure⁶.

Glavne ugotovitve so:

- Potem ko se je v obdobju 2007–2014 poraba energije postopoma zmanjševala, se je leta 2015 tudi zaradi hladnejše zime in nižjih cen goriv povečala. Čeprav se je poraba primarne energije glede na leto 2014 povečala za 1,5 %, je bilo doseganje cilja za leto 2020 še vedno na dobri poti. Čeprav se je poraba končne energije leta 2015 prav tako povečala, je bila zaradi prihrankov iz prejšnjih let še vedno pod ciljem za leto 2020. Poraba energije se je leta 2016 po še eni hladnejši zimi še povečala⁷.
- V letih po recesiji (2009–2015) se je v skoraj vseh državah članicah poraba primarne energije precej zmanjšala, kar pomeni, da je mogoče okrevanje gospodarstva in gospodarsko rast doseči tudi brez povečanja nacionalnega povpraševanja po energiji.

¹ COM(2016) 860 final.

² Predlagani 30-odstotni cilj do leta 2030 pomeni porabo končne energije v višini 987 Mtoe in porabo primarne energije v višini 1 321 Mtoe v EU.

³ Cilj za leto 2020 vključuje zmanjšanje porabe končne energije v EU na največ 1 086 Mtoe in porabe primarne energije na največ 1 483 Mtoe.

⁴ COM(2017) 56 final.

⁵ JRC (v pripravi), *Assessing the progress towards the EU efficiency targets using index decomposition analysis* (Ocena napredka pri doseganju ciljev učinkovitosti na podlagi razčlenitvene analize indeksa).

⁶ <http://www.indicators.odyssee-mure.eu/decomposition.html>.

⁷ Evropska agencija za okolje (EEA) je sporočila predhodne ocene za leto 2016.

- V zadnjih letih so eden glavnih vzrokov za nihanja porabe energije vremenske spremembe⁸. Z vremenskim faktorjem popravljene podatki kažejo na to, da se poraba energije, potem ko se je po letu 2005 zmanjševala, od leta 2012 večinoma ni spreminjala (slika 1).
- Zaradi povečane gospodarske dejavnosti je bila večja tudi poraba energije. To se je izravnavalo s prihranki energije. Vendar pa prihranki v letih 2015 in 2016 niso zadostovali za izravnavo učinka rasti gospodarske dejavnosti.
- Leta 2015 se je energijska intenzivnost porabe končne energije v industriji v skoraj vseh državah članicah zmanjšala.
- Države članice uspešno dosegajo cilj prihrankov energije iz člena 7 direktive EED. S svojimi skupnimi prizadevanji v letu 2015 so presegle linearno zmanjševanje za doseganje potrebnega prihranka do leta 2020.
- Več držav članic je v svojih nacionalnih akcijskih načrtih za energetske učinkovitost v letu 2017 popravilo okvirne nacionalne cilje za leto 2020. Čeprav so napovedani nacionalni cilji kot celota še vedno skladni s cilji za porabo končne energije leta 2020 na ravni EU, je vrzel pri porabi primarne energije zdaj večja.

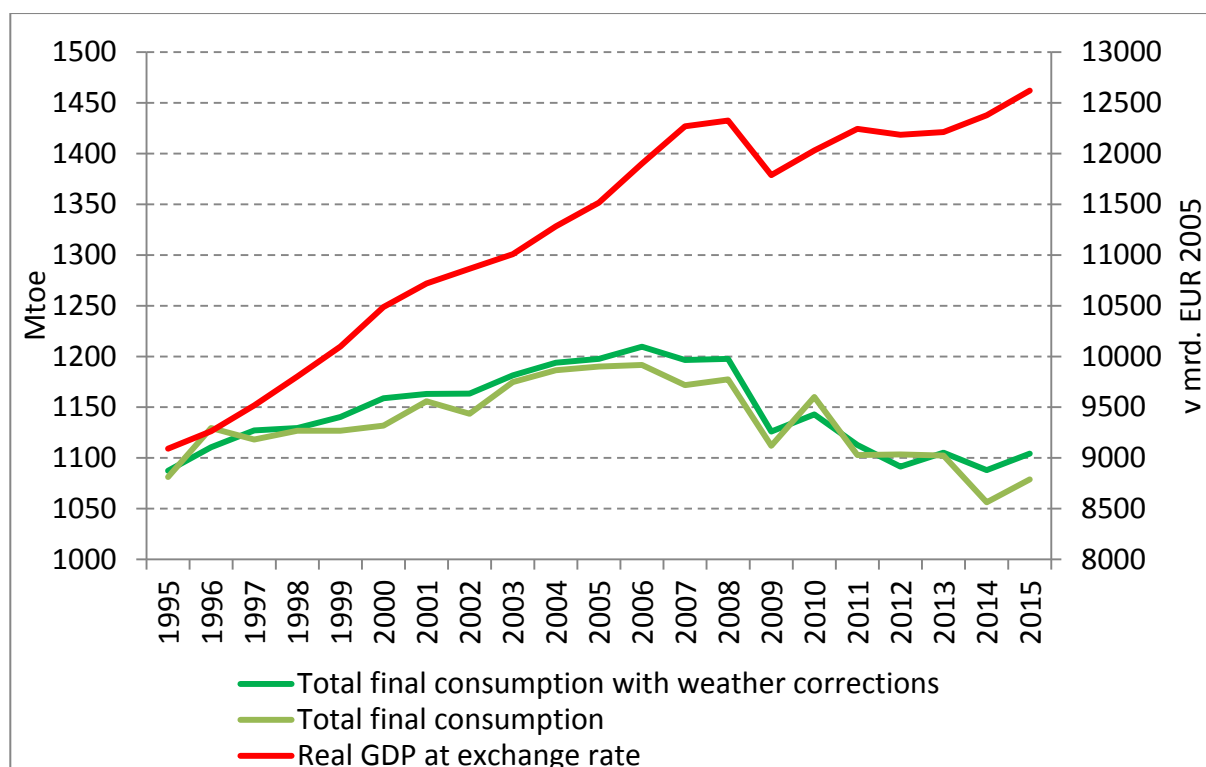
Če se bo v prihodnjih letih nadaljeval trend zmanjševanja, ki je opazen od leta 2005, bo EU še vedno lahko dosegla cilj za leto 2020 glede porabe primarne in končne energije⁹. Če pa se bo trend zaradi povečanja, opaženega v zadnjih letih, spremenil, bodo za doseganje ciljev za leto 2020 potrebna dodatna prizadevanja.

Slika 1: BDP in z vremenskim faktorjem popravljena poraba končne energije v obdobju 1995–2015¹⁰

⁸ Leta 2014 so bile potrebe po ogrevanju zaradi izjemno tople zime precej manjše. Vendar pa so se zimske temperature v letih 2015 in 2016 približale povprečnim temperaturam, zaradi česar so se povečale potrebe po ogrevanju ter s tem tudi poraba energije v stanovanjskem in storitvenem sektorju.

⁹ Povprečna stopnja zmanjšanja porabe primarne/končne energije v obdobju 2005–2015 je višja od stopnje linearnega zmanjševanja od leta 2005 do cilja za leto 2020.

¹⁰ Vremenski korekcijski faktor je bil izračunan kot delež stopinjskih dni ogrevanja v danem letu glede na povprečje stopinjskih dni ogrevanja v obdobju 1990–2015. Ta korekcijski faktor je bil uporabljen za porabo energije za ogrevanje prostorov v stanovanjskem sektorju.

Vir: Odyssee-Mure.

2. NAPREDEK PRI DOSEGANJU CILJA EU GLEDE POVEČANJA ENERGIJSKE UČINKOVITOSTI DO LETA 2020

Poraba končne energije¹¹ v EU se je zmanjšala za 9,1 %, in sicer s 1 192 Mtoe v letu 2005 na 1 084 Mtoe v letu 2015, kar je nekoliko nižje od ciljne končne porabe energije za leto 2020, ki znaša 1 086 Mtoe. Med letoma 2005 in 2015 se je v povprečju zmanjševala za 0,9 % letno, čeprav je bil trend zmanjševanja prekinjen leta 2015, ko se je poraba končne energije v primerjavi s prejšnjim letom povečala za 2,1 %.

Leta 2015 je bila poraba energije večja predvsem v stanovanjskem (4-odstotno povečanje v primerjavi s prejšnjim letom), storitvenem (3,6-odstotno povečanje) in prometnem sektorju (1,7-odstotno povečanje). Povečanje v stanovanjskem in storitvenem sektorju je bilo posledica zlasti nekoliko hladnejše zime v primerjavi s prejšnjim letom, ko je bila zima izredno topla. Zgodnje ocene Evropske agencije za okolje kažejo tudi na to, da se je poraba končne energije leta 2016 v primerjavi z letom 2015 povečala za 2 %, kar je ponovno morda posledica hladnejše zime in gospodarske rasti¹².

Leta 2015 je bilo 33 % končne energije porabljen v prometu, sledijo mu stanovanjski sektor in industrija (oba po 25 %), storitveni sektor (14 %) in drugi sektorji (3 %).

Poraba primarne energije¹³ v EU se je zmanjšala za 10,6 %, in sicer s 1 713 Mtoe v letu 2005 na 1 531 Mtoe v letu 2015, kar je 3,2 % nad ciljem za leto 2020, ki znaša 1 483 Mtoe. Med

¹¹ Poraba končne energije pomeni energijo, ki se dobavi za industrijo, prevoz, gospodinjstva, storitve in kmetijstvo, pri čemer je izključena dobava sektorju za pretvorbo energije in samemu energetskega gospodarstvu.

¹² Razlog za tako velik vpliv vremenskih sprememb na porabo energije je, da četrtino končne energije porabijo gospodinjstva, dve tretjini za ogrevanje. Podobno velja tudi za ogrevane stavbe v storitvenem sektorju, vendar uradni podatki zanje zaenkrat niso na voljo.

¹³ Poraba primarne energije pomeni bruto notranjo porabo brez neenergetske rabe.

letoma 2005 in 2015 se je v povprečju zmanjševala za 1,1 % na leto, leta 2015 pa se je v primerjavi z letom 2014 povečala za 1,5 %. Približne ocene Evropske agencije za okolje kažejo, da se je poraba primarne energije leta 2016 v primerjavi s prejšnjim letom povečala za 0,6 %.

3. NACIONALNI CILJI

Nekatere države članice so v svojih nacionalnih akcijskih načrtih za energetske učinkovitost iz leta 2017 sporočile, da so svoje okvirne nacionalne cilje za povečanje energijske učinkovitosti do leta 2020 spremenile in jih prilagodile najnovejšim nacionalnim načrtom politike ali novjšim napovedim¹⁴. Dve državi članici sta svoj cilj glede končne energije popravili navzgor, ena pa navzdol¹⁵, v zvezi s porabo primarne energije pa so tri države članice svoj okvirni cilj za leto 2020 povečale, dve pa sta ga zmanjšali¹⁶.

Če pogledamo povprečna letna zmanjšanja, potrebna za doseganje okvirnih ciljev, je leta 2015 na področju porabe končne energije 18 držav članic doseglo dober napredek pri izpolnjevanju okvirnih ciljev. Nasprotno pa Avstrija, Belgija, Bolgarija, Francija, Nemčija, Madžarska, Litva, Malta, Slovaška in Švedska porabe končne energije na letni ravni niso zmanjševale s hitrostjo, ki bi jim zagotavljala doseg svojih ciljev za leto 2020. V zvezi s porabo primarne energije pet držav članic – Bolgarija, Estonija, Francija, Nemčija in Nizozemska – do leta 2015 ni dosegalo ustrezne ravni prihrankov, da bi lahko do leta 2020 dosegle svoje cilje.

Na splošno je bila leta 2015 poraba končne energije 18 držav članic že manjša od okvirnega cilja glede končne energije za leto 2020¹⁷. Podobno je leta 2015 19 držav članic svoje ravni porabe primarne energije spustilo pod okvirni cilj glede primarne energije za leto 2020 ali ohranilo pod njim (glede na nedavno povečanje)¹⁸. Vendar se je zaradi nedavnih sprememb nacionalnih ciljev vrzel med seštevkom nacionalnih ciljev in ciljem EU v zvezi s porabo primarne energije še povečala. V zvezi s porabo končne energije seštevkom nacionalnih okvirnih ciljev znaša skupaj 1 085 Mtoe, tj. 1 Mtoe manj od cilja EU; v zvezi s porabo primarne energije seštevkom znaša 1 533 Mtoe, tj. 50 Mtoe več od cilja EU.

4. TRENDI PORABE ENERGIJE IN OCENA NACIONALNIH UKREPOV V POSAMEZNIH SEKTORJIH

Poraba končne energije se je po letu 2005 zmanjšala v vseh državah članicah razen v Litvi, na Malti in Poljskem. Leta 2015 se je poraba končne energije v primerjavi z letom 2014 povečala v vseh razen petih državah članicah, pri čemer so največje zmanjšanje zabeležile Latvija (–2,5 %), Estonija (–1,8 %) in Finska (–1,3 %). Največje povečanje so zabeležile Madžarska (+6,9 %), Grčija (+6,3 %) in Hrvaška (+5,5 %). Zmanjšanje in povečanje v teh državah sta bila v veliki meri posledica vremenskih razmer.

Od leta 2005 se je poraba primarne energije zmanjšala v vseh državah članicah razen v Estoniji in na Poljskem. Vendar se je leta 2015 poraba primarne energije v primerjavi s prejšnjim letom povečala v večini držav članic, pri čemer so največje povečanje zabeležile Madžarska (+5,9 %), Portugalska (+4,9 %) in Irska (+4,6 %). Malta je poročala o največjem zmanjšanju v primerjavi s prejšnjim letom (–14,9 %), sledita ji Estonija (–6,3 %) in Švedska (–5,5 %).

¹⁴ Ta ocena temelji na nacionalnih akcijskih načrtih za energetske učinkovitost, ki so bili Evropski komisiji predloženi do 1. oktobra 2017.

¹⁵ Malta in Španija navzgor, Hrvaška navzdol.

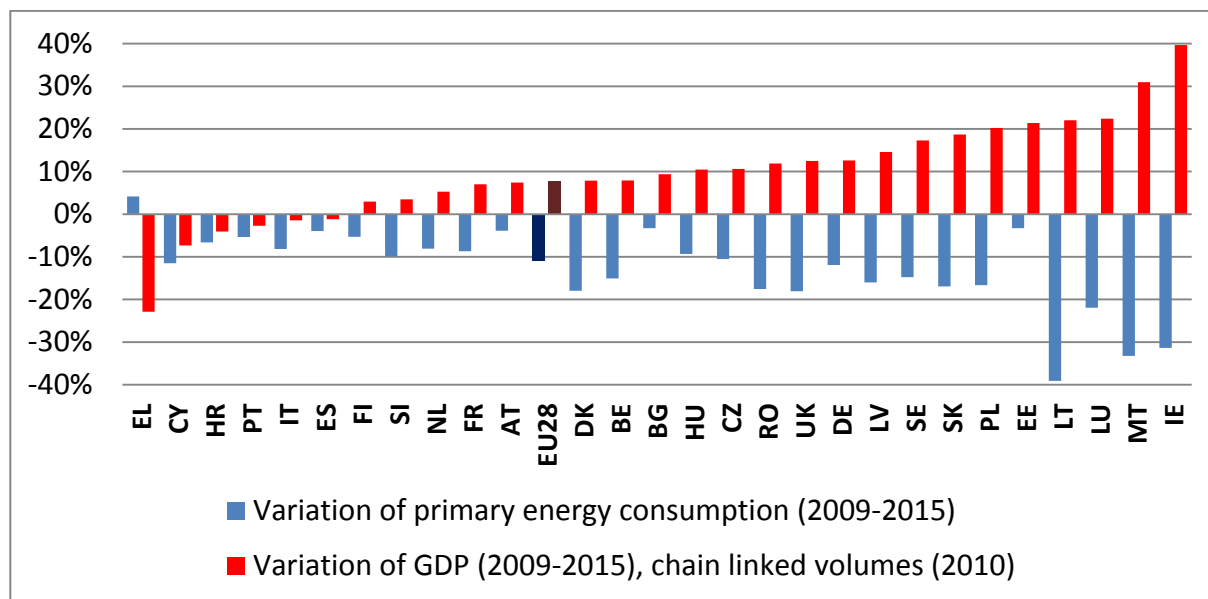
¹⁶ Češka, Španija in Malta navzgor, Danska in Hrvaška navzdol.

¹⁷ Razen Belgije, Bolgarije, Nemčije, Irske, Francije, Litve, Madžarske, Avstrije, Slovaške, Švedske in Združenega kraljestva.

¹⁸ Razen Belgije, Bolgarije, Nemčije, Francije, Cipra, Nizozemske, Avstrije, Švedske in Združenega kraljestva.

Če pogledamo leta po krizi (2009–2015), dobimo vpogled v novejši razvoj v obdobju okrevanja gospodarstva.

Slika 2: BDP in poraba primarne energije v obdobju 2009–2015

Vir: Eurostat.

V tem obdobju se je kljub rasti BDP v 22 državah članicah poraba primarne energije zmanjšala v vseh državah članicah razen v Grčiji (ki je še vedno doživljala upad gospodarske rasti). Ta trend dokazuje, da je bilo okrevanje doseženo brez povečanja povpraševanja po energiji, tudi v državah s hitro rastočim gospodarstvom. Vendar pa je jasno tudi, da je razlog za to tudi izboljšanje energijske učinkovitosti.

Podrobnejša analiza različnih dejavnikov, ki so vplivali na spremenjeno porabo energije, je mogoča zaradi razčlenitvene analize, ki sta jo izvedla JRC¹⁹ in projekt Odyssee-Mure²⁰. Z razčlenitvijo je mogoče pripisati težo več dejavnikom, ki vplivajo na trende porabe energije, ki se razlikujejo po sektorjih končne rabe ter sektorju proizvodnje in pretvorbe.

V zvezi s primarno energijo je bil z analizo JRC ocenjen relativni prispevek učinka gospodarske dejavnosti²¹, učinka pretvorbe²² in učinka energijske intenzivnosti²³ k splošnemu zmanjšanju trendov porabe primarne energije v obdobju 2005–2015. Trendi porabe končne energije so bili razčlenjeni na učinek dejavnosti, strukturni učinek²⁴, učinek intenzivnosti in učinek vremena²⁵.

¹⁹ JRC, *op. cit.*

²⁰ <http://www.indicators.odyssee-mure.eu/decomposition.html>.

²¹ Prikazuje spremembo v porabi energije zaradi sprememb gospodarske dejavnosti (npr. BDP, bruto dodana vrednost).

²² Predstavljen je kot razmerje med porabo primarne energije in porabo končne energije ter pomeni učinkovitost sistema za pretvorbo energije.

²³ Predstavljen je kot razmerje med porabo primarne ali končne energije in BDP. Prikazuje spremembe v skupni porabi energije zaradi tehnološkega napredka, izboljšav učinkovitosti, politike in drugih učinkov.

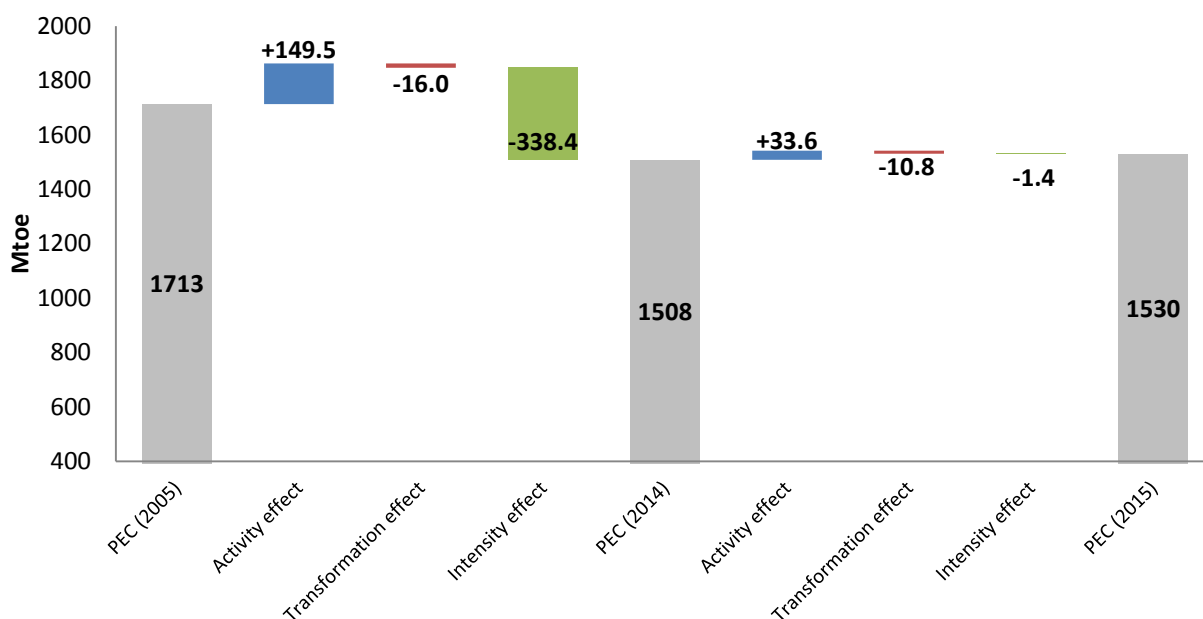
²⁴ Predstavljen je kot relativni delež gospodarske dejavnosti posameznih sektorjev in prikazuje spremembe v porabi energije zaradi spremembe relativnega pomena sektorjev z različno energijsko intenzivnostjo.

²⁵ Prikazuje spremembe v porabi energije zaradi vremenskih sprememb in se uporablja za sektorje, v katerih ogrevanje predstavlja pomemben delež končne rabe (npr. stanovanjski sektor).

Rezultati kažejo, da je učinek dejavnosti povzročil povečanje porabe primarne energije v višini 183,1 Mtoe. Vendar se je to povečanje izravvalo s skoraj dvakratnim zmanjšanjem (–339,8 Mtoe) zaradi znatnih izboljšav na področju energijske intenzivnosti (glej sliko 3). Po drugi strani pa je bilo povečanje splošne učinkovitosti sistema za pretvorbo v EU-28 majhno (–26,8 Mtoe).

Če pogledamo razvoj v letih 2014 in 2015, se je poraba primarne energije povečala prvič po petih zaporednih letih zmanjševanja. Povečanje porabe primarne energije za 21,4 Mtoe v letih 2014 in 2015 je predvsem posledica močnega učinka dejavnosti (+33,6 Mtoe), kar se je le delno izravvalo z izboljšavami učinkovitosti pretvorbe (–10,8 Mtoe) in manjšo energijsko intenzivnostjo (–1,4 Mtoe).

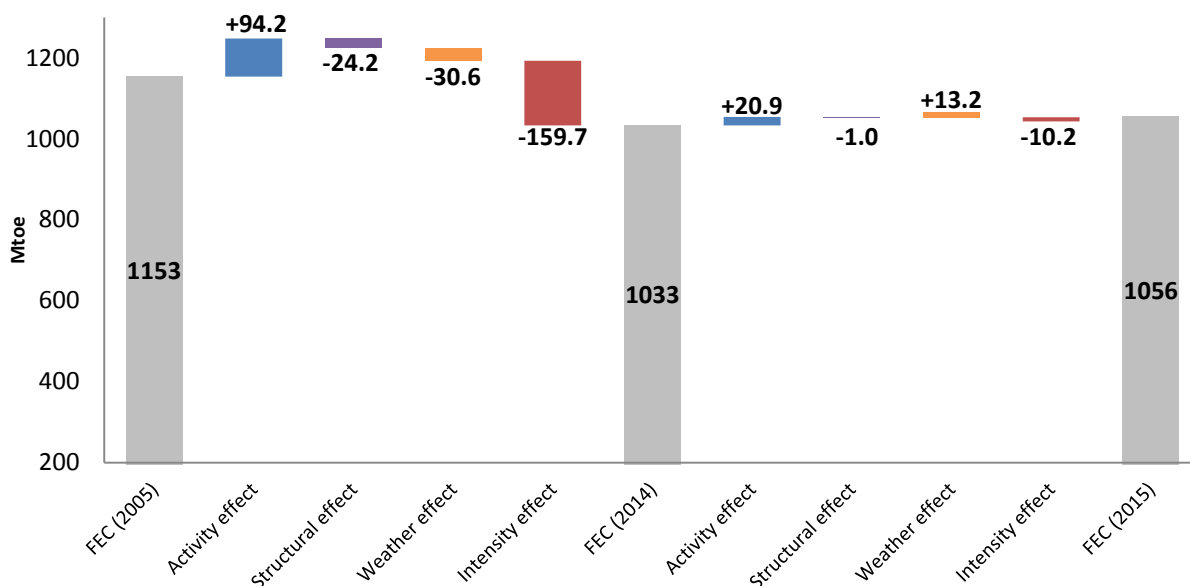
Slika 3: Razčlenitev sprememb v porabi primarne energije v EU-28 (v Mtoe) za obdobje 2005–2015 s seštevno metodo LMDI (Logarithmic Mean Divisia Index)

Vir: JRC.

Zmanjšanje porabe končne energije je predvsem posledica zmanjšanja v industriji (–16 % leta 2015 v primerjavi z letom 2005) in stanovanjskem sektorju (–11 %) ter v manjši meri zmanjšanja porabe energije v prometu (–3 %). Nasprotno pa se je poraba energije v storitvenem sektorju povečala (+2 %).

Slika 4: Razčlenitev sprememb v porabi končne energije v EU-28 (v Mtoe) za obdobje 2005–2015 s seštevno metodo LMDI (Logarithmic Mean Divisia Index)

Vir: JRC.

Iz analize JRC je razvidno, da je tako kot v primeru primarne energije zmanjšanje porabe končne energije v obdobju 2005–2015 posledica izboljšav energijske intenzivnosti porabe končne energije (–169,9 Mtoe), s čimer je bilo izravnano povečanje porabe energije zaradi rasti gospodarstva (+115,1 Mtoe). Zaradi strukturnih premikov k energijsko učinkovitejšim sektorjem se je poraba končne energije zmanjšala za 25,2 Mtoe, zaradi toplejših zim pa se je poraba energije zmanjšala za 17,4 Mtoe. Zato se je v EU v obdobju 2005–2015 poraba končne energije s 1 153 Mtoe zmanjšala na 1 056 Mtoe²⁶ (glej sliko 4).

V letih 2014 in 2015 je bilo v EU zabeleženo majhno povečanje skupne porabe končne energije v višini 23 Mtoe. V tem kratkem obdobju izboljšave intenzivnosti (–10,2 Mtoe) in majhen strukturni premik (–1,0 Mtoe) niso zadostovali za izravnano povečanja zaradi gospodarske rasti (učinek dejavnosti: +20,9 Mtoe) in hladnejšega vremena²⁷ (+13,2 Mtoe).

V zvezi z razvojem na ravni držav članic v obdobju 2005–2015 je analiza JRC pokazala, da se je zaradi gospodarske dejavnosti poraba primarne energije povečala povsod razen v Grčiji, Italiji in na Portugalskem. Učinek pretvorbe je bil v državah članicah različen, saj je deset držav zabeležilo zmanjšanje izkoristka pretvorbe, zaradi česar se je poraba energije povečala (Bolgarija, Češka, Estonija, Irska, Španija, Francija, Ciper, Latvija, Nizozemska in Portugalska). V zvezi z energijsko intenzivnostjo primarne porabe je večina držav dosegla znatne izboljšave in le na Malti se je poraba energije zaradi večje energijske intenzivnosti gospodarstva povečala. Strukturni premik k energijsko manj intenzivnim sektorjem, ki se upošteva za komercialni sektor²⁸, je prispeval k manjši porabi končne energije v vseh državah razen v Bolgariji, na Češkem, v Latviji, Litvi, Avstriji, na Poljskem in Slovaškem. Po drugi strani pa so bile Irska, Ciper in Združeno kraljestvo edine države, ki so zaradi vremenskih dejavnikov zabeležile povečanje porabe končne energije (te JRC upošteva le za stanovanjski sektor). V vseh drugih državah so toplejše zime prispevale k manjši porabi energije.

²⁶ Razlika med podatki iz razčlenitve JRC in uradnimi podatki Eurostata, navedenimi v poročilu, je posledica drugačnih podatkovnih virov, uporabljenih za promet (Odyssey), in drugega datuma pridobivanja podatkov (januar 2017).

²⁷ Leta 2015 je bilo 2 904 stopinjskih dni ogrevanja, leta 2014 jih je bilo 2 809, v referenčnem obdobju 1990–2015 pa v povprečju 3 133 (vir: Eurostat, JRC).

²⁸ Komercialni sektor združuje industrijo, storitve in kmetijstvo.

V analizi projekta Odyssee-Mure za obdobje 2005–2015 so predstavljeni podobni trendi. Z njo se potrjuje, da so bili prihranki energije zelo pomembni za izravnavo povečane porabe zaradi učinka dejavnosti, demografije in življenjskih slogov v tem obdobju. Vendar pomen različnih dejavnikov in njihova razsežnost nista enaka zaradi razlik v metodologiji in uporabljenih vhodnih podatkov. Manjša poraba primarne energije je bila predvsem posledica zmanjšanja porabe končne energije (–109 Mtoe), precej pomembna pa je bila tudi vloga izboljšav učinkovitosti in sprememb v mešanici goriv v proizvodnji električne energije (–61 Mtoe). V zvezi s porabo končne energije je učinek dejavnosti povzročil povečanje v višini 39 Mtoe, demografija in življenjski slog pa sta pomenila dodatnih 26 oziroma 25 Mtoe porabe končne energije. Ta povečanja so bila v obdobju 2005–2015 izravnana s precej večjimi prihranki energije (–161 Mtoe), strukturna sprememba in vreme pa sta povzročila še dodatno zmanjšanje v višini 10 Mtoe oziroma 18 Mtoe.

4.1. Industrijski sektor

Absolutna poraba končne energije v industriji v EU se je s 328 Mtoe v letu 2005 zmanjšala na 275 Mtoe v letu 2015 (–16 %). Vendar pa se je v tem obdobju poraba energije v industriji povečala v Belgiji (+2 %), Nemčiji (+3 %), Latviji (+13 %), na Madžarskem (+25 %), Malti (+10 %) in v Avstriji (+4 %). Leta 2015 se je v primerjavi s prejšnjim letom poraba končne energije v industriji nekoliko povečala (za 1 Mtoe, tj. 0,3 %), 13 držav članic pa je zabeležilo zmanjšanje. Med državami z največjim povečanjem so Irska (+8 %), Madžarska (+7 %) in Francija (+5 %).

Razčlenitev JRC kaže na splošno pozitiven učinek dejavnosti, zaradi katerega se je poraba končne energije v industriji v EU v obdobju 2005–2015 povečala (kljub velikemu upadu povpraševanja po energiji zaradi šibke gospodarske dejavnosti v letih 2008 in 2009). Kljub temu so izboljšave energijske intenzivnosti več kot izravnale učinek dejavnosti in povzročile znatno zmanjšanje porabe energije v industriji. Premik k energijsko manj intenzivnim sektorjem je prav tako prispeval k temu zmanjšanju, vendar je imel v celotni EU manjši učinek. Analiza projekta Odyssee-Mure pa kaže, da je bil učinek dejavnosti negativen, zaradi česar se je poraba energije v industriji v obdobju 2005–2015 v EU zmanjšala za 6 Mtoe. Glavni razlog za splošno zmanjšanje porabe energije (–42 Mtoe) so bili še vedno prihranki energije, k zmanjšanju v višini 8 Mtoe pa je prispeval tudi strukturni premik. Le „drugi“ učinki, ki so predvsem posledica neučinkovitih dejavnosti v industriji, so bili pozitivni in so povzročili povečanje porabe za 2 Mtoe.

V zvezi z energijsko intenzivnostjo²⁹ so v obdobju 2005–2015 skoraj vse države članice uspele izboljšati učinkovitost svoje industrije, zaradi česar se je energijska intenzivnost v EU skupno zmanjšala za 19 %. Le Grčija (+26 %), Madžarska (+19 %), Latvija (+14 %) in Ciper (+11 %) so povečali porabo končne energije na bruto dodano vrednost industrijskega sektorja. Po drugi strani pa so največja izboljšanja zabeležili v Bolgariji, na Irskem in v Romuniji, kjer se je energijska intenzivnost v industriji prepolovila. V zvezi z razvojem v primerjavi z letom 2014 sta leta 2015 le Francija in Švedska zabeležili povečanje energijske intenzivnosti v industriji, vse ostale države članice pa so energijsko intenzivnost še naprej izboljševale.

4.2. Stanovanjski sektor

Poraba končne energije v stanovanjskem sektorju se je zmanjšala za 11 %, in sicer s 309 Mtoe leta 2005 na 275 Mtoe leta 2015. K temu so pomembno prispevala izboljšanja učinkovitosti (–67 Mtoe), ki so bila posledica večje energijske učinkovitosti naprav in izboljšanja energijske

²⁹ Poraba energije glede na bruto dodano vrednost.

učinkovitosti v stavbah na podlagi postopnega izvajanja direktive o energijski učinkovitosti stavb³⁰ in minimalnih standardov za okoljsko primerno zasnovo izdelkov³¹. Vendar so bile v tem obdobju potrebe po ogrevanju manjše tudi zaradi toplejših zim, ki so delno izravnale pozitiven učinek dejavnosti, ki je bil posledica večjih površin za ogrevanje in višjega bruto razpoložljivega dohodka.

Med letoma 2014 in 2015 je 21 držav članic poročalo o povečanju porabe končne energije v stanovanjskem sektorju. Leto 2014 je bilo nenavadno toplo, zaradi česar je bilo povpraševanje po ogrevanju manjše, zato ni presenetljivo, da se je leta 2015, ki je bilo hladnejše, poraba energije za ogrevanje povečala. Vendar analiza projekta Odyssee-Mure kaže na to, da čeprav je razlog za povečanje porabe energije v višini 5 Mtoe vreme³², je dodatno povečanje v višini 4 Mtoe mogoče pripisati povečanju števila in povprečne velikosti stanovanj ter večjemu številu naprav. To povečanje se je leta 2015 izravnalo s prihranki energije (–8 Mtoe), zaradi drugih učinkov (zlasti sprememb v vedenju, npr. zamenjave z večjimi napravami in boljše ravni udobja) pa se je poraba končne energije povečala za dodatnih 10 Mtoe.

V obdobju 2005–2015 se je v EU intenzivnost stanovanjskega sektorja z vidika porabe energije na prebivalca zmanjšala za približno 9 % (in za 1 % leta 2015 glede na leto 2014). Vendar pa se je stanje med državami članicami močno razlikovalo: v 11 državah se je učinkovitost poslabšala, pri čemer so največja poslabšanja zabeležile Bolgarija (+19 %), Litva (+10 %) in Romunija (+6 %), kar je bilo posledica učinka dohitevanja v teh državah. Združeno kraljestvo (–25 %), Belgija in Irska (–23 %) pa so bile najuspešnejše države.

4.3. Storitveni sektor

Storitveni sektor je bil edini sektor, v katerem se je v obdobju 2005–2015 poraba energije povečala, čeprav le malo (+3,1 Mtoe, 2 %). Po ugotovitvah razčlenitvene analize JRC je bilo to zlasti posledica povečanja bruto dodane vrednosti v storitvenem sektorju, zaradi česar se je poraba energije povečala za 20,4 Mtoe. Ta učinek dejavnosti je bil izravnán predvsem z izboljšavami energijske intenzivnosti.

Analiza projekta Odyssee-Mure zagotavlja podrobnejšo razčlenitev za storitveni sektor. Pozitivni učinek dejavnosti je bil podoben (+20 Mtoe), a so ga oslabili učinek toplejšega vremena (–5 Mtoe), prihranki energije (–6 Mtoe), izboljšave produktivnosti (–3 Mtoe) in drugi učinki (–3 Mtoe). Leta 2015 se je poraba energije v storitvenem sektorju v primerjavi z letom 2014 povečala za 3,6 % zaradi pozitivnih učinkov dejavnosti, podnebja in produktivnosti.

Energijska intenzivnost porabe končne energije v storitvenem sektorju se je v obdobju 2005–2015 izboljšala za 10 %. Največje izboljšanje so imele Irska, Madžarska, Avstrija, Slovaška in Švedska. Leta 2015 se je energijska intenzivnost v EU v primerjavi z letom 2014 povečala za 2 %, kar je morda povezano tudi z večjim številom stopinjskih dni ogrevanja, saj ogrevanje prostorov predstavlja skoraj polovico porabe energije v storitvenem sektorju.

³⁰ Direktiva 2010/31/EU.

³¹ Za vse sektorje na splošno po običajnem scenariju z ukrepi do 1. januarja 2016 bi se moralo z ukrepi za okoljsko primerno zasnovo izdelkov in označevanjem z energijskimi nalepkami leta 2020 ustvariti za 165 Mtoe prihrankov primarne energije (primerjaj poročilo Evropske komisije o stanju z naslovom *Ecodesign Impact Accounting. Status Report 2016* (Obračunavanje učinka okoljsko primerne zasnove: poročilo iz leta 2016)).

³² V analizi projekta Odyssee-Mure je bil ocenjen tudi učinek stopinjskih dni hlajenja, ki so vse pomembnejši, zlasti v zvezi s potrebami po električni energiji poleti v južnih državah.

4.4. Prometni sektor

Poraba končne energije v prometu³³ se je v EU zmanjšala za 3 %, in sicer s 369 Mtoe v letu 2005 na 359 Mtoe v letu 2015. Leta 2015 je 15 držav članic povečalo porabo energije v tem sektorju v primerjavi z ravnmi iz leta 2005³⁴. Poraba se je znatno (za več kot 20 % od leta 2005) povečala v Litvi, na Malti, Poljskem, v Romuniji in Sloveniji. Nasprotno pa se je zmanjšala za 20 % v Grčiji in za 16 % v Španiji.

V EU se je poraba končne energije v prometu od leta 2014 do leta 2015 povečala za skoraj 2 %, pri čemer so o povečanju poročale vse države članice razen štirih³⁵. S tem se krepí trend iz prejšnjih let, saj je bil leta 2014 trend naraščanja zabeležen v 20 državah članicah, leta 2013 pa v 11. Države z največjim povečanjem so Bolgarija (10 %), Madžarska (8 %), Litva in Poljska (po 5 %). Glavni razlogi za to povečanje so rast dejavnosti v cestnem prometu leta 2015, in sicer v potniškem (za 2,2 % v potniških kilometrih) in tovornem prometu (za 2,8 % v tonskih kilometrih), nadaljnje znižanje cen naftnih proizvodov ter rast letalskega prometa. Kako pomemben je učinek dejavnosti pri povečanju porabe energije, je razvidno tudi iz analize projekta Odyssee-Mure: ta dejavnik³⁶ je leta 2015 prispeval k povečanju v višini 9 Mtoe, medtem ko se je poraba zaradi prihrankov energije zmanjšala za 2 Mtoe, učinek prehoda na druge oblike prevoza pa je bil zanemarljiv.

4.5. Sektor proizvodnje električne energije in toplote

Od leta 2005 se je v EU razmerje med vhodno in izhodno energijo pri proizvodnji električne energije v termoelektrarnah³⁷ le malo izboljšalo (za 1,4 %). Leta 2015 se je v primerjavi z letom 2005 povečalo v 18 državah članicah, v primerjavi z letom 2014 pa v 20 državah članicah. Razlogi za to so lahko različni, vključno s preходом na učinkovitejša goriva.

Glede na analizo projekta Odyssee-Mure je bilo zmanjšanje porabe primarne energije v zadnjem desetletju dejansko posledica spremembe v mešanici goriv in sprememb v elektroenergetskem sektorju ter v manjši meri izboljšav učinkovitosti v proizvodnji energije³⁸. Glavni razlog za pozitiven učinek te strukturne spremembe je stalno povečevanje deleža obnovljivih virov energije, ki nadomeščajo proizvodnjo električne energije v termoelektrarnah. Vendar je sprememba v letu 2015 v primerjavi z letom 2014 mogoče pripisati povečanju učinkovitosti termoelektrarn in ne splošni spremembi v mešanici virov električne energije.

Proizvodnja toplote v obratih za soproizvodnjo toplote in električne energije se je leta 2015 v primerjavi z letom 2014 povečala v 13 državah članicah, največja povečanja pa so zabeležili na Irskem, v Grčiji, Franciji in na Cipru³⁹. V nekaterih državah članicah je to morda posledica

³³ Vključno s cevovodnim transportom, kar je v nasprotju s pristopom iz dokumenta COM(2015) 574 final, ker cilji glede povečanja energijske učinkovitosti do leta 2020 ne izključujejo cevovodnega transporta.

³⁴ Pri primerjavi držav članic je potrebna previdnost, ker poraba končne energije temelji na prodanih gorivih in ne na gorivih, ki so bila na ozemlju države uporabljena. Zato je treba poleg energijske učinkovitosti upoštevati še druge dejavnike, npr. v kolikšni meri je določena država članica „tranzitna država“ za cestni promet ali letalsko vozlišče.

³⁵ Nemčija, Italija, Luksemburg in Slovenija.

³⁶ Z učinkom dejavnosti se beležijo spremembe v tovornem in potniškem prometu, vključno z letalskim.

³⁷ Ta kazalnik meri razmerje med pretvorjeno izhodno energijo in vhodnim gorivom pri proizvodnji električne energije v termoelektrarnah.

³⁸ Poraba energije v elektroenergetskem sektorju se je s 378 Mtoe v letu 2005 zmanjšala na 317 Mtoe v letu 2015, sprememba v mešanici virov električne energije pa je pomenila zmanjšanje v višini 54 Mtoe.

³⁹ Podatki o obratih za soproizvodnjo toplote in električne energije, sporočeni Eurostatu v skladu s členom 24(6) direktive EED: <http://ec.europa.eu/eurostat/web/energy/data>. Zaradi določenih podatkovnih vrzeli ni mogoče analizirati razvoja v vseh državah članicah.

hladnejše zime leta 2015. Vendar se je v obdobju 2005–2015 proizvodnja toplote v obratih za sproizvodnjo toplote in električne energije v EU na splošno zmanjšala za več kot 10 %.

4.6. Stanje prenosa direktive EED in nacionalni akcijski načrti za energetske učinkovitost za obdobje 2017–2020

Direktivo EED so v svojo zakonodajo v celoti prenesle vse države članice, čeprav še vedno prihaja do zamud pri izvajanju nekaterih ukrepov ali pa se ukrepi pregledujejo zaradi zagotavljanja njihove skladnosti. Komisija je zato zaključila vse postopke za ugotavljanje kršitev zaradi nepriglasitve ali delne priglasitve nacionalne zakonodaje.

Komisija zdaj spremlja izvajanje direktive EED. Leta 2017 je začela dialog z državami članicami za zagotavljanje, da so vse obveznosti in zahteve direktive EED pravilno upoštevane v nacionalni zakonodaji in politiki. Prav tako preverja, ali države članice izpolnjujejo svoje obveznosti poročanja v skladu z Direktivo. Države članice so morale do 30. aprila 2017 Komisiji predložiti letna poročila, nove nacionalne akcijske načrte za energetske učinkovitost in posodobljeno dolgoročno strategijo obnove stavb. Do 31. oktobra 2017 10 držav članic ni predložilo vsaj enega od teh poročil⁴⁰.

Države članice so v skladu s členom 7 poročale o svojih kumulativnih prihrankih za leto 2015, ki so v EU znašali 28,5 Mtoe. To je skupaj 15 % več od ocenjene količine prihrankov za leto 2015 ob predpostavki linearnega doseganja prihrankov, zahtevanih do konca leta 2020.

Sistemi obveznosti energijske učinkovitosti (EEOS) so bili uvedeni v 15 državah članicah in se jim pripisuje najvišji delež prihrankov energije (35 %). Čeprav je večina ukrepov politike namenjenih stavbnemu sektorju, so zajeti tudi drugi sektorji končne rabe (npr. promet in industrija).

Na ravni držav članic se napredek v smeri ocenjenih prihrankov za leto 2015 precej razlikuje (glej preglednico 3):

- 15 držav članic je doseglo prihranke, ki so večji od potrebne letne količine (Belgija, Danska, Nemčija, Estonija, Irska, Francija, Malta, Nizozemska, Avstrija, Romunija, Slovenija, Slovaška, Finska, Švedska in Združeno kraljestvo);
- pet držav članic (Španija, Italija, Litva, Madžarska in Poljska) se je približalo potrebni količini;
- osem držav članic je doseglo prihranke, ki so precej manjši od potrebne količine (Bolgarija, Češka, Grčija, Hrvaška, Ciper, Latvija, Luksemburg in Portugalska).

Na splošno je EU na dobri poti, da do leta 2020 doseže zahtevane kumulativne prihranke energije, vendar bodo v prihodnjih letih potrebna večja prizadevanja tistih držav članic, ki so poročale o prihrankih, manjših od potrebne količine za leto 2015.

5. SKLEPNE UGOTOVITVE

Zadnji podatki kažejo, da so vremenski dejavniki in gospodarska rast morda obrnili trend zmanjševanja porabe energije. V preteklosti se je poraba energije zaradi precejšnjih zmanjšanj približala ciljem za leto 2020, vendar povečanje v letu 2015 in verjetno tudi letu 2016 kaže, da bodo za doseganje ciljev morda potrebna dodatna prizadevanja. Čeprav je bila zima v letih 2015 in 2016 hladnejša kot leta 2014, zaradi česar je bilo povpraševanje po ogrevanju prostorov

⁴⁰ Poročila, ki so jih predložile države članice, so objavljena na naslovu <https://ec.europa.eu/energy/en/topics/energy-efficiency/energy-efficiency-directive/national-energy-efficiency-action-plans>.

večje, je bila še vedno toplejša od dolgoletnega povprečja. Gospodarska rast še vedno pozitivno učinkuje na povpraševanje po energiji, a ker se učinek dejavnosti v veliki meri izravna s prizadevanji za energijsko učinkovitost, bo za preprečitev nadaljnjega povečanja porabe energije morda potrebnih več prizadevanj.

Poudariti je treba, da gospodarske rasti ni nujno spremljalo večje povpraševanje po energiji, saj je več državam z višjo rastjo BDP v obdobju 2005–2015 porabo energije uspelo omejiti. Dosegle so celo večjo energijsko učinkovitost kot države z manjšo rastjo BDP. Te države so med drugim Litva, Luksemburg, Malta, Romunija in Slovaška (države članice z več kot 20-odstotno rastjo BDP in več kot 10-odstotnim zmanjšanjem porabe primarne energije v obdobju 2005–2015).

Te ugotovitve podpirajo zaporedne študije, ki dokazujejo, da izvajanje ukrepov za energijsko učinkovitost prinaša gospodarske koristi. Iz študije na naslovom *The Macroeconomic and Other Benefits of Energy Efficiency* (Makroekonomske in druge koristi energijske učinkovitosti)⁴¹ je razvidno, da so višje ravni učinkovitosti povezane z makroekonomskimi učinki, ki so ugodni za BDP in tudi zaposlovanje. Poleg tega energijska učinkovitost pripomore k zmanjšanju uvoza fosilnih goriv, kar izboljšuje trgovinsko bilanco EU in tudi zanesljivost oskrbe z energijo v državah članicah, ki so izpostavljene močno koncentriranemu viru oskrbe s plinom. Zavezujoči cilj glede povečanja energijske učinkovitosti za 30 %, ki ga je predlagala Komisija, bo izboljšal zanesljivost oskrbe z energijo z zmanjšanjem uvoza fosilnih goriv za 12 % do leta 2030, kar ustreza prihrankom pri uvozu v višini 70 milijard EUR.

Različni metodologiji razčlenitve, analizirani v tem poročilu, potrjujeta, da je bila energijska učinkovitost ključno gonilo izboljšanja energijske intenzivnosti v sektorjih. Slednje je v veliki meri izničilo ali celo preseglo porast povpraševanja po energiji zaradi gospodarske dejavnosti, višjih standardov za udobje, povezano z ogrevanjem in hlajenjem, ter sprememb v vedenju in življenjskem slogu. Konkurenčnost industrije in storitev EU se je zaradi zmanjšanja energijske intenzivnosti povečala v skoraj vseh državah EU. Vrednost, ki jo lahko ustvari energijska učinkovitost v industriji, dejansko presega zgolj nižje račune za energijo in zajema širše dolgoročne koristi⁴².

Za okrepitev prizadevanj je bistveno učinkovito izvajanje politik in ukrepov, predlaganih v nacionalnih akcijskih načrtih za energetske učinkovitost za leto 2017. Člen 7 je ključni ukrep direktive EED za prihranke energije in prispeva k cilju EU glede energijske učinkovitosti. Prihranki, o katerih se je poročalo za leto 2015 (skupaj 28,5 Mtoe), kažejo na dober napredek pri izvajanju člena 7 po vsej EU. Vendar je ta napredek na nacionalni ravni različen – nekatere države so vzpostavile ambiciozne ukrepe za energijsko učinkovitost, ki v prvih nekaj letih obdobja obveznosti prinašajo precejšnje prihranke v prvih nekaj letih obdobja obveznosti, več držav članic pa bo moralo povečati prizadevanja, če želijo izpolniti zahteve glede prihrankov do konca leta 2020.

Politike EU in nacionalne politike bi morale izkoristiti velik potencial za stroškovno učinkovite prihranke energije, ki ga predstavlja stavbni fond, in pospešiti digitalizacijo v energetske sektorju. Ocenjuje se, da bo trg prenove stavb leta 2030 vreden od 80 do 120 milijard EUR. Za nadaljnje spodbujanje zasebnega financiranja energijske učinkovitosti in obnovljivih virov so v pobudi za pametno financiranje pametnih stavb⁴³ predlagani posebni ukrepi za (i) učinkovitejšo

⁴¹ https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/documents/final_report_v4_final.pdf.

⁴² Te vključujejo izboljšanje udobja delavcev, večjo kakovost izdelkov, splošno prilagodljivost in produktivnost ter nižje stroške vzdrževanja, manjša tveganja, krajši čas proizvodnje in manj odpadkov (primerjaj MAE (2017), *Energy Efficiency 2017* (Energijska učinkovitost v letu 2017).

⁴³ COM(2016) 860 final.

uporabo javnih sredstev, (ii) združevanje projektov in podpiranje njihovega razvoja ter (iii) spremembo načina, kako ponudniki financiranja in vlagatelji dojemajo tveganje.

Ukrepi za energijsko učinkovitost stavb imajo lahko tudi pomembno vlogo pri zmanjševanju energijske revščine. Po ocenah bi bilo mogoče v 1,5–8 milijonih gospodinjstev odpraviti energijsko revščino, odvisno od posebnih ukrepov, ki jih sprejmejo države članice.

Poleg tega so v večini držav članic potrebne dodatne izboljšave v prometnem sektorju. Glede na to je bistvena revizija zakonodaje o emisijah CO₂ iz lahkih vozil po letu 2020, skupaj z izboljšanim sistemom spremljanja, saj je zmanjšanje emisij CO₂ in porabe energije v prometu tesno povezano z manjšo porabo goriva. Potrebni bodo tudi dodatni ukrepi za spodbujanje učinkovitejše uporabe prometa, kot je revizija direktive o kombiniranem prevozu, prehod na kolektivne načine prevoza ter prehod na brez- in nizkoemisijška vozila, ki bodo temeljili zlasti na elektromobilnosti.

Poleg tega bi morala predlagana uredba o upravljanju energetske unije⁴⁴ izboljšati uskladitev prizadevanj za energijsko učinkovitost in jih umestiti v širši kontekst drugih ciljev energetske politike. Komisiji in državam članicam bo pomagala pri določitvi svojih prispevkov in po potrebi sprejemanju ustreznih popravljalnih ukrepov.

Komisija bo še naprej pozorno spremljala napredek držav članic pri doseganju okvirnih nacionalnih ciljev za povečanje energijske učinkovitosti do leta 2020 in izvajanje direktive EED.

Komisija tudi poziva Evropski parlament in Svet, naj izrazita svoje mnenje o tej oceni.

⁴⁴ COM(2016) 759 final.

Preglednica 1: Pregled kazalnikov

DČ	Trend za doseganje cilja za leto 2020		Kratkoročni trend		Celotno gospodarstvo	Industrija	Stanovanjski sektor	
	Trend PPE 2005–2015 v primerjavi s trendom PPE 2005–2020 za doseganje cilja za leto 2020	Trend PKE 2005–2015 v primerjavi s trendom PKE 2005–2020 za doseganje cilja za leto 2020	Sprememba PPE 2015 v primerjavi s PPE 2014 [v %]	Sprememba PKE 2015 v primerjavi s PKE 2014 [v %]	Povprečna letna sprememba energijske intenzivnosti PPE v 2005–2015 [v %]	Povprečna sprememba energijske intenzivnosti PKE v industriji v 2005–2015 [v %]	Povprečna letna sprememba PKE v stanovanjskem sektorju na prebivalca s podnebnimi popravki v 2005–2015 [v %]	Povprečna letna sprememba PKE v stanovanjskem sektorju na m ² s podnebnimi popravki v 2005–2014 [v %]
EU28	+	+	1.5%	2.1%	-2.0%	-2.0%	-0.4%	-2.3%
BE	+	-	1.2%	4.6%	-2.2%	-1.1%	-2.3%	-3.1%
BG	-	-	3.9%	5.5%	-2.9%	-5.7%	2.4%	-2.6%
CZ	+	+	1.6%	2.4%	-2.5%	-4.9%	1.2%	-1.0%
DK	+	+	-0.2%	3.2%	-2.1%	-2.3%	-0.2%	-2.1%
DE	-	-	0.6%	1.6%	-2.1%	-1.3%	-0.6%	-2.3%
EE	-	+	-6.3%	-1.8%	0.1%	-4.6%	1.6%	-0.5%
IE	+	+	4.6%	4.2%	-3.7%	-4.9%	-3.1%	-4.3%
EL	+	+	0.4%	6.3%	-0.2%	2.9%	-1.1%	-3.8%
ES	+	+	4.0%	1.6%	-1.8%	-2.3%	1.9%	-1.2%
FR	-	-	2.0%	2.7%	-1.7%	-1.1%	-0.6%	-1.7%
HR	+	+	4.4%	5.5%	-1.2%	-2.0%	0.6%	-3.1%
IT	+	+	4.0%	2.7%	-1.4%	-2.7%	0.9%	-0.7%
CY	+	+	2.0%	2.7%	-1.2%	1.8%	0.7%	-4.5%
LV	+	+	-2.1%	-2.5%	-1.8%	2.1%	-0.2%	-3.6%
LT	+	-	1.9%	-0.5%	-5.1%	-2.6%	2.0%	-1.2%
LU	+	+	-1.0%	-0.3%	-4.0%	-1.0%	-1.6%	-1.5%
HU	+	-	5.9%	6.9%	-1.6%	2.1%	1.1%	-4.6%
MT	+	-	-14.9%	5.1%	-5.3%	na	7.6%	-2.7%
NL	-	+	3.8%	2.5%	-1.6%	-1.6%	-1.3%	-2.6%
AT	+	-	2.9%	2.3%	-1.4%	-0.3%	0.8%	-1.5%
PL	+	+	0.9%	1.1%	-3.4%	-5.1%	1.2%	-1.3%
PT	+	+	4.9%	1.7%	-1.2%	-0.9%	0.7%	-4.6%
RO	+	+	2.1%	0.8%	-4.1%	-6.3%	1.6%	-1.7%
SI	+	+	-0.9%	2.2%	-1.8%	-3.3%	0.9%	-1.0%
SK	+	-	0.8%	0.9%	-4.7%	-5.4%	-0.9%	-1.9%
FI	+	+	-4.8%	-1.3%	-0.7%	0.0%	-0.1%	-1.1%
SE	+	-	-5.5%	1.8%	-2.8%	-1.5%	-0.4%	-1.3%
UK	+	+	0.0%	1.3%	-3.0%	-2.3%	-2.9%	-3.8%
Source and extraction date	Eurostat 06/2017	Eurostat 06/2017	Eurostat 06/2017	Eurostat 06/2017	Eurostat 06/2017	Eurostat 09/2017	Eurostat 06/2017	Odyssee 07/2017

* Znak „+“ je uporabljen, če so države članice med letoma 2005 in 2015 zmanjšale porabo primarne in končne energije po stopnji, ki je višja od stopnje zmanjšanja, potrebne v obdobju 2005–2020, da se do leta 2020 dosežejo zastavljeni cilji glede porabe primarne in končne energije. Znak „-“ je uporabljen za druge primere. PKE – poraba končne energije, PPE – poraba primarne energije.

Preglednica 2: Pregled kazalnikov

DČ	Storitve		Promet			Proizvodnja energije	
	Povprečna sprememba energijske intenzivnosti PKE v storitvenem sektorju v 2005–2015 [v %]	Povprečna letna sprememba skupne PKE v prometnem sektorju v 2005–2015 [v %]	Sprememba deleža vlakov in avtobusov za prevoz potnikov leta 2015 v primerjavi z letom 2005 [v %]	Sprememba deleža tovornega prometa po železnici in celinskih plovnih poteh leta 2015 v primerjavi z letom 2005 [v %]	Povprečna letna sprememba proizvodnje toplote v enotah za soproizvodnjo toplote in električne energije v 2005–2015 [v %]	Povprečna letna sprememba razmerja med pretvorjeno energijo in dovedenim gorivom pri proizvodnji električne energije v termoelektrarnah 2015–2005 [v %]	
EU28	-0.9%	-0.3%	0.2%	-0.4%	-1.0%	0.0%	
BE	0.3%	0.5%	-1.0%	0.8%	6.8%	1.6%	
BG	-1.0%	1.8%	-11.6%	10.3%	0.6%	0.7%	
CZ	-2.6%	0.7%	1.4%	-5.0%	-0.8%	0.3%	
DK	-1.7%	-0.7%	-1.7%	0.1%	-1.7%	-0.1%	
DE	-0.5%	0.1%	0.0%	-1.6%	-1.0%	0.3%	
EE	0.9%	0.3%	-1.2%	-27.6%	2.6%	-0.1%	
IE	-4.7%	-0.7%	1.7%	-0.9%	0.0%	0.9%	
EL	1.3%	-1.9%	-3.1%	-1.1%	1.3%	1.0%	
ES	0.4%	-1.6%	0.6%	0.7%	0.0%	-1.1%	
FR	-0.3%	0.0%	2.2%	0.2%	-6.0%	-0.5%	
HR	0.0%	1.0%	-2.1%	5.2%	-0.8%	0.7%	
IT	0.4%	-1.2%	0.4%	3.4%	1.2%	0.4%	
CY	1.5%	-1.1%	-2.1%	0.0%	0.0%	1.2%	
LV	-1.5%	1.0%	-6.1%	-4.4%	3.1%	3.6%	
LT	-2.1%	2.9%	0.5%	-8.3%	-4.1%	3.0%	
LU	-2.0%	-1.3%	2.6%	-13.8%	-2.6%	0.1%	
HU	-5.1%	0.3%	-4.2%	1.4%	-6.6%	-1.1%	
MT	na	5.8%	-1.9%	0.0%	0.0%	4.4%	
NL	-2.0%	-0.6%	2.0%	2.5%	-0.7%	0.5%	
AT	-3.0%	0.0%	1.6%	-3.8%	2.8%	-0.3%	
PL	-1.6%	3.4%	-9.1%	-11.1%	-1.5%	0.1%	
PT	-1.6%	-0.8%	-0.1%	4.9%	4.6%	-0.2%	
RO	-0.9%	2.8%	-4.4%	18.5%	-4.3%	-0.4%	
SI	-1.0%	2.3%	-0.5%	4.2%	0.2%	0.8%	
SK	-4.8%	-0.4%	-5.2%	-9.3%	0.1%	0.5%	
FI	-0.1%	0.3%	-0.2%	2.1%	-0.7%	-0.3%	
SE	-2.8%	0.1%	2.4%	-3.0%	2.2%	0.9%	
UK	-1.5%	-0.7%	2.3%	0.3%	0.0%	-0.2%	
Source and extraction date	Eurostat 06/2017	Eurostat 06/2017	DG MOVE Pocketbook 2017	DG MOVE Pocketbook 2017	Eurostat 05/2017	Eurostat 05/2017	

Preglednica 3: Pregled prihrankov energije, o katerih se je poročalo za leto 2015 v skladu s členom 7 (v ktoe)

DČ	Prihranki leta 2014	Kumulativni prihranki v obdobju 2014–2015	Zahteve glede kumulativnih prihrankov do leta 2020	Napredek v zvezi z zahtevo glede skupnih kumulativnih prihrankov do leta 2020	Ocenjena raven kumulativnih prihrankov leta 2015 na podlagi linearnega doseganja prihrankov	Prihranki, o katerih se je poročalo za leto 2015, v primerjavi z ocenjeno ravno
BE	330	875	6 911	13 %	740	118 %
BG	29	79	1 942	4 %	208	38 %
CZ	16	88	4 882	2 %	523	17 %
DK	204	443	3 841	12 %	412	108 %
DE	2 548	5 883	41 989	14 %	4 499	131 %
EE	41	100	610	16 %	65	153 %
IE	71	279	2 164	13 %	232	120 %
GR	74	208	3 333	6 %	357	58 %
ES	556	1 634	15 979	10 %	1 712	95 %
FR	1 571	3 804	31 384	12 %	3 363	113 %
HR	2,5	45	1 296	2 %	139	19 %
IT	1 298	2 697	25 502	11 %	2 732	99 %
CY	2,2	6,5	242	3 %	26	25 %
LV	11	30	851	4 %	91	33 %
LT	45	98	1 004	10 %	108	91 %
LU	0	9	515	2 %	55	16 %
HU	75	349	3 680	9 %	394	89 %
MT	4	11	67	16 %	7,2	149 %
NL	666	1 796	11 512	16 %	1 233	146 %
AT	714	1 339	5 200	26 %	557	240 %
PL	218	1 550	14 818	10 %	1 588	98 %
PT	46	111	2 532	4 %	271	41 %
RO	364	701	5 817	12 %	623	113 %
SI	18	105	945	11 %	101	103 %
SK	72	257	2 284	11 %	245	105 %
FI	561	1 140	4 213	27 %	451	253 %
SE	252	1 516	9 114	17 %	977	155 %
UK	1 264	3 388	27 859	12 %	2 985	114 %
Skupaj	11 055	28 522	230 486	12 %	24 695	115 %

Vir: podatki, ki so jih sporočile države članice in jih je Komisija po potrebi dopolnila s svojimi izračuni in približki.